

Pacific Herald.

Nr. 23.

Parkland, Washington, 9de Juni 1905.

15de Aarg.

Ikke ved mandemagt, men ved din aand, herrel

(Hilfsprofi C. S. Jansen).

Det skal ei ske ved kraft og magt,
Men ved din aand, som du har jagt.
Det skal ei ske ved mandemagt,
Men, Herre, ved din egen aand.

Der kraft og magt forgaar i hast,
Hvad selv vi bygge, atter brast,
Din aand af død og grav ei ved,
Dens død naar fast i evl, h b.

Han tæret sandheds sag paa jord,
Og aldrig slagen bort han for.
Han kommer frem med hellig bær,
Som sandheds rene vand han bær.

Han berger Herrens gamle hus,
Een trygt det staar i stormens brud,
Med sandens had, med kærte ord,
Med salten klar paa alterbord.

Han i det skjulte bugger op
En kongeslab paa Hjergets top —
Jerusalem, paa fjerns det
En klare stille bliser dig.

Men ei ved kraft og ei ved magt,
Men ved din aand, som du har jagt.
Een ber vi: Lem og ud for dørt,
For trangt og smaat og høit og stort.

Og tryk os med din Helligaand,
Og tryk os med din høre haand,
Og skal af os, vor herre klar,
Din kasted aand en tjenerklar.

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Og det begav sig, da de talte
sammen og spurgte hinanden,
som og Jesus selv var og
vandrede med dem.

Evl. 21, 15.

Det er værdifulde, hvor lidet der
tales om Jesus, naar flere er sammen.
Og nævnes hans navn, kommer talen
ind paa det alvorlige, da blir saa ofte

wangen velsalende mand og kvinde
kom, og den før saa lidelige samtale
der stille hen.

Quorfor tales der saa lidet om Je-
sus? Fordi han har saa lidet plads i
de manges hjerte, elstes saa lidet.

Men mon grunden sandom ikke kan
være en anden?

Jo, visstelig. De fleste af os er saa
tilknæppe, at ingen rigtig ved, hvad
det er vi gaar og bærer paa og strider
med.

Vi, som søger Gud, er altfor lidet
aabne og ensfoldige mod hverandre. Vi
taler for lidet med hinanden om det,
som ligger os paa hjerte.

Vi taber meget paa den maade.
Naar apostelen siger: Bærer hverandres
byrder, da tænker han nok ikke bare paa
det, som bærer legemet til. Sjælen
har ogsaa sine byrder, og de er ikke altid
lettest at bære alene.

Men hvorledes skal vi kunne bære
hinandens byrder, naar vi ikke i fortrol-
lighed taler om det, som hælmer?

Det er en uendelig hjælp i det at saa
tale fortrolig med et menneske, som en
har tilfald til.

Had være at de, som taler sammen,
er lige nok, lige mismodige, saa den i
sikkerheden ikke har noget større at
hjælpe den anden med — bare det
at saa tale sammen er en
hjælp.

Se paa Emmausdisciplene — de var
lige bedrøvede, lige raadløse, men se
„da de talte sammen og spurgte hinan-
den, som og Jesus selv var og vandre-
de med dem“.

Er det bare Emmausdisciplene, som
har erfaret dette?

Nei, nei! Enhvert Guds barn har er-
faret det samme. Da de gik sammen
paa veien eller sad sammen i fortrolig
samtale — da hændtes det, at Jesus
var tilstede.

Derfor — tal med hinanden, vær
fortrolige. Det bringer velsignelse.

I ældre kristne, var ikke saa stue og
tilknæppe i disse besøgelses tider, vi
nu har. Vær lidt mere aabne og for-

trolige mod de unge, som drages til
Gud. Guds, der gaar saa mange, som
hungrer efter at saa tale fortrolig
med et menneske. Hjælp dem!

Læs i apostlernes gjerninger kap. 8
om evangelisten Filip, hvorledes han
den bad ham holde sig nær til
den vogn, hvorpaa den sandhedslygen-
de kammerjænder sad. Du forstaaer selv
hvorfor.

Men er du vagen, vil du ret som
det er høre den samme a a n d sige til
dig: „Hold dig nær til denne unge, gi
ham anledning til at aabne sig.“

Og I unge, som i det stille har be-
grubt at søge Gud, gaa ikke bare og se
paa hinanden, som hinanden imøde
med fortrolighed, tal sammen, ved sam-
men — glad sammen, glad eder sam-
men, og det skal oplyse paa eder, at
„da de talte sammen og spurgte hinan-
den, som og Jesus selv var og vandre-
de med dem“.

Jakob siger: „Befjender overtrædel-
ser for hverandre, at I kunne læse.“

Tal fortrolig med hinanden ogsaa om
den synd, som lærer trykter. Intet
blinder to hjæter saktere sammen!

Sandelig der er hjælp i at tale for-
trolig med en Hjerfædet, det er godt at
saa befjende synder — da kommer Je-
sus med læghed. Amen. D. S.

„Central Amerikas“ forlis.

(Af Sigvald Stanson).

5. I Havana.

Den brig, hvorpaa passagererne
befandt sig, var dog bleven passeret om
natten.

Tilstanden ombord var mindre end
god. Ved overfarten i Havanden var
alle de arme kulders klædte gjen-
nemvandre at sjovandet, og de havde
intet haat med sig uden det allernød-
vendigste til at hvide legemet. Mand-
skabet ombord kunde blot lidet forhøre
dem med betænkning mod stand og betr.
Tænde de saa sammen i kahitten, var
der ringe ly, saaledes sidder de ind-

staaede. Uvissheden om deres mand-
skab gjorde tilstanden saa meget be-
drøveligere. Natten kom. Da sø-
søgte mandskabet i stilhed til værket med
forbryderiske hensigter at trænge ind
iblandt kvinderne. Stodig var dog
mannt de holde sønnen fra sine sies-
laage, dødsstraffe, som de var, ved flere
dages og natters uophørlige anbræn-
delse. Skiptelnen syntes ikke at turde
eller ville holde sit mandskab i lyd-
hed. I over en uge varde denne
elendighed.

Stibet „Ellen“ vedblev at sejle indad
mod Norfolk. Bragtkamper, spækte
over det hele hav, var merke eller orlan-
dens raseri. Efter to dages torlos op-
dagedes et barkstib med slaget i flau
paa en brudt mastestump. Alle tre
møller var knækkede, og roere midt i
orkanen. De had om at bli reddede.
Kapt. Johnsen af „Ellen“ lod en daad
sætte ud og roede til siden af stibet.
Men da de fik høre, at det allerede
sandedes om mandstalt ombord, rakte
kaptelnen: „Never mind! Det er be-
dere at by her vi er, end at hvide skjel
hos eder.“ Derpaa overlod han „El-
len“ kaptelnen tre tusender drab og blev
paa sit stib. Til gengjæld lovede
Johnsen, naar han kom tilbage, at
saa dampstib sendt ud at søge for-
tolet. Otte dage efter blev det ogsaa
indbuddet til Norfolk.

Den 17de sept. sent om af den an-
trede „Ellen“ lyffelig ved udgangen
Cap Henry, ikke uden fare, da mørket
allerede var indtrædt, og et par meget
uforsigtigt fort over den anstellige
indfelling fandtes ombord. Men pas-
sagererne var i den grad forsødsfulde
efter det sorte land under jødderne, at
da kaptelnen udenfor Hjørnanden vilde
lægge bi for at oppøde næst morgen
ind, hændtes de haat om et ubliff
fælladsen. Og da han erfarde, at han
for sit vederis tryk ikke turde, da in-
gen assurance i tilfælde af ulykke vilde
bli git, segnedes der af de rige blandt
passagererne efter et kortes forlis en
assurance paa 18,000 dollars. Da

vekkelse han sin fællabs under idelig
Iobning paa 4 til 5 fadne vand.

I den lille by Norfolk løb allerede
beretningen om det påfærdede fra mund
til mund. Et dampskib, der i sjøen
var bleven prælet af „Ellen“ med an-
modning om at bli skabt ind til Cap
Henry — hvorpaa dampskibet af for-
skjellige grunde ikke turde indla sig —
hadde bragt efterretningen til Charles-
ton. Telegrafen sendte budskabet i
et nu over alle Amerikas lyster. Det
allerede forhen omtalte dampskib „Em-
peror of City“ var i rampen til til-
stand indkommet til Norfolk; det skyndte
sig med levnedsmidler og vand at løbe
„Ellen“ imøde. Men denne befandt sig
da allerede, faldt af et dampskib,
paa veien fra Cap Henry op til
byen og nær ankerpladsen.

Samme dags aften kl. 8 indfandt sig
ogsaa briggen med de reddede koluder;
de landfaldt kl. 8. Det var allerede
mørkt.

Paa en stor sal i et hotel, hvor der
gjæms holdtes møder, samlede de bjer-
gede fra begge sider. „Et saadant mø-
de,“ siger kapt. Johnson, „har vist al-
drig før fundet sted. Jeg kan ikke sin-
de ord til at udtrykke den sorg og den
glæde, som fandt sted. Mit hjerte
kunde ikke længer taale at høre og at se
derpaa, men jeg maatte gaa i et andet
rum at gi mit hjerte luft. Jeg gik at-
ter til dem; da mødte den store mand
sone mig og omfavnede mig med glæ-
dens taarer paa kinden, som før der
røbe som en rose, men nu bleve som et
lig. For denne ulukke var han skabt i
sikke, og nu stod han for mig i et par
røde mand-underskjorter og en rød
skjorte. Det var kendt dragt. Saa
hadde den store Gud forandret velstan-
den og glæden. — Saaledes blev de ni
af dem, som jeg reddede (nemlig de,
der gjenfandt sine hustruer) i et rum
for sig selv, og de andre, enter og
børn, liglede. For det blev dødt til
atten; men der blev intet spist. Bør-
nene kan man deres mødre kære og en-
del ved deres tryk, og begge grad.
Møret havde ikke læst for sit eget
davn.“

Efterhaanden havde alle Norfolk's
antoriteter og en saar af befolkning-
en samlet sig i salen. Man raadte
paa kapt. Johnson. Man vilde høre,
hvordan alt var gaaet til. Briggen
først blev næst frem, en stummel
mand, ikke i siet, forbeholden i sine
fortællinger. Da han havde endt,
skulde den næste kapt. op paa tribu-
nen; saa sig; han vilde, blev han

vert, ledet, dækket op. Men da han
saa de mange, mange sine og nuade,
maatte han ned igjen. Pengeskrølen
fra San Francisco traadte op i hans
sted og klidrede bjergringen med alt,
hvad der var foregaaet før og senere.
Den lille kapt. stod hos ham. Efter-
som der blev tale om fuglen, mansore-
ring, opfiskning, saa de tusende sine
paa ham.

Dette stede i Norfolk's hotel 3dje dag
efter „Central Amerika“ var gaaet til-
bunds. Men la os endnu kaste et blik
langt ud paa den umædelige Atlanter-
havets vidde, for at se, hvad der den
samme dag foregik.

Der drev 14 mennesker affied paa et
stykke af det fante dampskibsalontag
De 13 er lig, døde af hunger, men end-
nu fastklamrede paa plankerne. Ud-
matiede til marven og forhungrede
spilde de tre tilbageværende omkring.
Da saar de ale paa en drivende baad
en tabellangde isen dem. Den ene har
endnu kræfter nok til at lægge sig paa
vandet og soemme — hvad vil han vel
ogsaa lade ved at drukne i forsøget?
Men han naar baaden og ser til sin
forundring, at det er „Central Amerika“
fra briggen løst til Havet. En
aare er i den, samt en pøse og en liden
kuffet. Han naar sin kamerater paa
fløjen og saar dem bryge i baaden, de
holder maaltid paa halvsken, som søm-
mede i den, saar derved kræfter, øjer
baaden løs og bealer sig i Havets
haand. — Dagen efter kom et engelsk
dampskib og tog dem op, plejede dem og
bragte dem til New York. Da var
deres hele legeme kun dylder og saar.

Gibban nogen tid senere lod et skib
ind til New York Mandskabet for-
talte, at der langt ude var seet drivende
en plankflage, hvorpaa der mellem
hjørnerne taltes 13 døde mænd.

(Sluttet i næste nr.)

Sjiler eders elendighed.

En tyk fyrste, der under Ludvig den
14des regering bereiste det sydlige
Frankrige, bad om tillæbelse til ogsaa
at b. sigtige galeterne i Toulon. Det
blev ham tilstaaet med den begunstige-
gelse, at han maatte bennade en af fan-
gerne. Ledfaget af en officer, betraahte
førsten galefladerens fængsel, og da
det var ham om at gjere at træffe et
rigtigt valg, spurgte han de første 15—
20 fanger, der efter hinanden førtes
frem, hvad der hadde bragt dem til
dette syrgelige sted. Alle som en svart,

at de formedelt kalst anklage var kom-
met her aldeles uden skyld, kun som ofre
for udstad og misandelse. Efter be-
rens eget udfagn var de alle de reneste
dydshelte, og de la al skyld paa fan-
fundet og lovens.

Som nu først fortælle sine efter-
forskninger, trof han endelig paa en
fange, der med stor bedrøvelse sa: „Al-
jeg, jeg er en elendig mand. Jeg har
begaaet meget ondt og havde fortjent
døden, men ved Guds barmhjertighed
er jeg kommet hid for lovetindste at faa
tid til at gjere godt.“

Da vendte fyrsten sig til den led-
gende officer og sa høit, saa alle kunde
høre det: „Min herre, hidtil har jeg
kun truffet lutter dydige folk, det-
mindste i deres egne tanker. Denne
her er en slem forbryder, der kanste tan-
de gjere disse herrens forkræffelige je-
der og uskyldighed tvivlsom. Da ham
derfor bli fjernet fra deres tæds, det
kan bli bennadet!“

Og det stede saa og var ogsaa i sin
orden. Enhver vil forstaa, at hin store
forbryder, der saa dybt sølte sin skyld,
var den, der mest trangte og var den
værdigste til bennadning.

At søle sin elendighed er det første
skridt til naaden. Der er altid haab
for den, der bennader og erkender sin
synd og indser, at den straf, han lider,
er retfærdig. „Gylden.“

Kongens assurance- selskab.

(Indsendt).

Det første, ældste, eneste og ubetv-
get paalideligste brand-, marins- og
livs assurance-selskab i verden.

Kasse kapital — „Kristi uranagelige
rigdom“, Ef. 3, 8.

Gods — Landeindomme — „En
uforkrænkelig, ubestmittelig og uforvis-
nelig arv, som er bevaret i himlene til
eder,“ 1 Petr. 1, 4.

Kasse i banken. — „Guld intret i
ilden,“ Rab. 3, 18.

Wassiva gjæld. — „Enhver som vil
maa komme,“ Rab. 22, 17.

Overtud i alle passiva. — „Han
formaar over alle ting at gjere langt
overflodigere, end hvad vi beider og for-
staa,“ Ef. 3, 20.

Polisy betingelser. — „Omvendelsen
til Gud og troen paa vor herre Jesus
Kristus,“ Ap. Gj. 20, 21.

Præsidenten. — „Kongens konge og
herrens herre,“ Rab. 10, 10.

Er De asfureret?

Bennade hvorfor De skulde være as-
fureret i kongens assurance-selskab:

1. Det er det ældste assurance-selskab
i verden; det har bestaaet for aartusen-
der.

2. Det er det eneste kompani, som
asfurerer imod tab paa den store dom-
mens dag for ild og vand.

3. Det eneste kompani, som asfurerer
mod havari paa lødets vand og de-
dens skib.

4. Dets politik udsæder aldrig; det
gir endeligt liv til enhver trosfast be-
siddet.

5. Dets bestyrelse forandres aldrig.

5. Det asfurerer en mand for mere
end hans værdi.

1. Hofogingerne sendes lige til præ-
sidenten og alle igjennem post, land-
tal, kirkop eller pæce.

2. Alle kompanier, som tilbyr at ud-
gi policer efter døden, er bedragerer —
efter døden dømmen, Heb. 9, 27.

H. G.

Kjærlighed i rette tid.

Da din kjærlighed kostelige nød-
kræft ikke holdes lukket, indtil dine ven-
ner er døde. Ta den med dig til dem
i deres tunge stunder og naabe den, at
de kan vederlynges og opmuntres ved
din kjærligheds og deltagelses velsigt.

Sig dem sørend de gear bort, hvad
du vilde sige, naar de er gaaet bort.

„Gylden.“

Decorationsdagen holdt kon. J. W.
Cushman en tale i Mt. Vernon, Va.
I sin tale kom han ogsaa ind paa strit-
feruelighederne her i staten, og udtalte
da blandt andet ogsaa følgende:

„Jagen kan se mig ind i ansigtet og
si, at jeg enten som en privat borger
eller i egenstaa af det offentlige tjener
har vist mig efterladende eller trosk
overfor arbeiderens sag. Men naar de
giver til 2. id og blodudgydelse —
ja, saa siger jeg med engang stop. Jeg
vil ikke maichere andet en fane, der er
bestaaet med jaagtvedede ofres blod —
jeg dryr mig ikke om, hvem det er som
bærer den, eller hvilket symbol der er
malet paa den.“

Silke alle embedsmænd og alle lov-
tvedige borgere to et ligeaa fast hand-
gaaft overfor al lovløshed, som den
ærter sig ihert under de moderne strids,
saa vilde snart en anden kongens orden
bli følgen.

Gaar du i Kirke med det rette Indslag?

(Fortællelse).

Naar prestens træder frem for alteret med ansigtet vendt mod alteret, da er det for at sige Herren: Herrel haab vil du, at jeg nu skal sige til din menighed? Og Herren svarer: Nu skal du, som min tjener, vende dit ansigt mod menigheden og udtale dit inderlige ønske og bøn om, at jeg, Herrens eders Gud, vil være med menigheden idag under dens gudstjeneste.

Ofte dette Paalæg af Herren, vender prestens sig da mod tilbederens og siger: „Herren være med eder.“ Og menigheden rejser sig og venter paa dette ønske og bøn: „Og med din aand.“ Og i disse ord: „Og med din aand,“ udtaler menigheden det ønske og den bøn til Gud, at han, Herren beres Gud, vil være med deres præst-aarb under alle hans forretninger i kirken, saa han kan vise menigheden den rette vej til salighed.

Og da nu dette gjensidige ønske og bøn er en haandregel ved alle gudstjenester, og regleret blir til bane, saa skal baade prest og menighed vel vogte sig for, at dette ikke blir noget tilibavn, tomme ord, men at det strømmer ud fra hjertets indre vedvarende haand hos prestens og hører en selv kirkegjænger; thi begge parter trænger det saare vel, især prestens.

Som en ret Herrens og menighedens tjener staar prestens som oftest her i kirken skjulende i sin aand eller det tunge ansigt, der holder paa ham, idet han frygter for, at han ikke skal kunne udføre sin store af Gud betroede gerning saa godt, som han burde og skal gjøre det. Forholder da den største del af menigheden sig taus, og lar blot beugen og nogle saa andre sige dette løst: „Og med din aand,“ da gir det et trist indtryk og sætter prestens i misstemning. Og hvad mon Gud tænker! Derimod, dersom den hele menighed, mand og kvinder, gamle og unge, ligesom med en mund opløfter sin rost til Herren i et inderligt og hjerteligt: „Og med din aand,“ da løfter og styrker det menighedens tjener, og Gud har velbehag deri.

Du har maaske hidindtil, min læser, lidet tænkt over, hvilken høflighedspligt du her forsommer mod din hjerterester, om du ikke gjør det. Derfor forjæm det ikke mere, men gjør det til en uforgjævelig pligt at tage del ogsaa i denne del af gudstjenesten, Gud til ære, din hjerterester til gavn og dig selv til opbyggelse.

Naar da prestens for alteret vendt mod menigheden udtaler disse ord: „Lader os alle bede,“ da er det paa Herrens befaling, som Guds tjener, han stiller denne opfordring til menigheden. Og i yndig lydlighed mod Herren den Gud her du sammen med prestens og hele menigheden bøde dit hjerte i bøn til Gud. Som menighedens tjener og mund beider prestens da den kollekt eller bøn, som sælger paa den søndag. Og da nu disse kollekter eller bønner paa alle søn- og helligdage i aaret ogsaa findes i salmebogen, saa sømmer det sig for dig som en kristen at in din salmebog og ud af den stillende at bede med. Derfor er det ja, at prestens siger: „Lader os alle bede,“ forat alle skal bede.

Men skal du kunne dette, maa du for det første vide, hvilken søndag i aaret det er, enten det er anden søndag efter påske, eller det er anden søndag efter trinitatis. Dette her du derfor erindrigt til om du lægger mærke i salmebogen, før du gaar hjemmefra. Der er desværre altfor mange kir-

kegjænger, som altfor ofte ikke ved, hvilken søndag i aaret det er, naar de kommer i kirke. Men skal de først til at finde dette ud hos sin bibelskriver og saa til at blæse i salmebogen for at finde den, saa virker dette ikke alene forstyrrende, men prestens er som oftest forbig, for de har fundet bønner.

Naar prestens har bedt kollekt, synger menigheden: „Amen.“ Ved dette Amen, som menigheden synger hørende, og som betyder: „visjellig, sandelig, dette skal ske,“ udtaler den sin fulde fortrøstning til Gud, at den skal saa, hvad der bedes om. Det skal derfor med den fuldeste tillid til Gud af hjertet synges ud dit Amen.

Nu vender prestens sig altes mod menigheden med et nyt budskab fra Herren, idet han enten læser epistelen eller evangeliet, som er henlagt til den dag. Han læser altid den af disse, som han ikke prædiker over. Og menigheden gir sin deltagelse i oplæsningen af dette affint af Guds ord tilføende der ved, at den sjælelige følger med i salmebogen.

Det ser desværre ud, som om det mere og mere skal komme dertil i vor lutheriske kirke, at denne gode, gamle skik, at følge med i sin salmebog, naar bønnerne bedes og epistlerne og evangelierne læses, ikke længere besolges, men i høj grad forjæm med til stor skade for kirkeskolen. Jo, det er allerede for manges vedkommende kommet dertil, at det ikke blot betragtes som en skam at gaa til kirken med sin salmebog i haanden eller endog blot i lomme; men mange kommer sig ogsaa ved i kirken at staa op sin salmebog og følge med i den.

Min bror og søster! Det bør ikke være saaledes! Saaledes gjorde ikke vore fædre det. De stode godt og mildt med salmebogen i haanden eller i lommen til kirken. Det kaldt dem ikke ind, at det var en skam, men meget mere en ære. Og hvor andagtig fulgte de ikke med i salmebogen alle som en, naar epistlerne læses og bønnerne bedes. Hvor forbausede vilde de ikke bli, om de vilde sig af sine grunde og sit se, hvorledes vore dages kirkegjænger gjør det. De vilde uden tvivl spørge: Hvorfor, mener du, at bønner, epistler og evangelier er trykte i salmebogen? Naturligvis, forat du skal læse dem og bede dem sammen med Herrens og menighedens tjener. Skam dig derfor ikke, hvilken paa vejen, paa gaden eller i kirken ved at lade mennesker se, at du er en kristen, ender kunde Jesus komme til at komme sig ved dig for sin Fader og de hellige engle.

Efter læsningen af epistelen eller evangeliet synges den saatalde helmedesalme, som skal lede ind paa den egentlige store hovedsag ved hele gudstjenesten, nemlig prædikenen. Jeg har ofte forundret mig over, og vist mange med mig, hvor træffende vore lutheriske salmedigtere har kunnet samle epistlerne og evangelierne indhold i sine salmer. Hvilken magt ligger der dog ikke i disse vore lutheriske skriftsalmer til at fremme hjertet til andagt og løfte det op til Gud! Læg da hele din sjæl ind i at synges salmerne, at du kan tilegne dig baade deres træffende og træsterige indhold.

Naar denne salme er sunget, gaar prestens paa prædikestolen, og da her det bli stillt i kirken; gudens rige her da her. Ingen har mere gaa ud eller ind, frem eller tilbage i kirken, uden det er absolut nødvendigt. Prestens maa i uforstyrret ro saa lægge frem de guddommelige sandheder for sine tilhørere. Dette skal du vel betænke og gjøre dit til, at det kan ske. Det er ikke saa præst, som let kommer ud af fatning ved at se, hvor andagtsløse endel tilhørere kan være.

(Fortset paa næste side).

A Wonderful Tree.

A wonderful tree of unknown variety has been discovered, says the Los Angeles Times, in a mountain canyon in the spur of the San Jacinto Mountains, down near the Mexican line. It was discovered by a party of prospectors who penetrated the canyon in search of water. A branch of the tree and its blossoms were brought to this city for classification, but it is unknown to botanist.

The leaves of the tree resemble in size and shape the fig leaf, but they are of a vivid purple color, and the under side of the leaf is thickly covered with stiff hairs, which stand out from the leaf fully half an inch. These hairs are sharp and thornlike, and easily penetrate the skin, and, when they do, they are poisonous, causing swelling and much pain.

The blossoms are as peculiar as are the branches and leaves. They are of a rusty red color and are about two inches in diameter. In shape they are a very good representation of the tarantula. There is a huge, hairy bulb, in shape resembling the abdomen of the poisonous spider, and there are several chives, or stamens, corresponding to the legs of that insect.

The most peculiar feature of the plant, however, remains to be told. Whenever one approaches the plant or when the wind agitates the branches of the tree, the flowers give off an abundance of perfume — heavy, sickening, and deadly. This perfume has the quality of chloroform, and a few inhalations of the odor produce unconsciousness. The prospectors who made the discovery of the plant were rendered insensible upon approaching the tree to examine it.

As the plant seems to have no botanical name, two names have been suggested by the qualities of the plant itself. One is tarantula plant, the other chloroform tree.

(Our Friend.)

Når da presten paa prædikstolen med sølbede hænder og blikket vendt mod himmelen nedbeber Guds velgænnelighed over menigheden, ordets forkyndelse og sig selv, da har du i øjnene båret dit hjerte ind til Gud og dine egne nedad og i stille andagt gjøre prestens bøn til din egen. Det tar sig overmaade ilde ud at sidde og se sig ligegyldig om i kirken, skønt den klæde eller have andet for sig, mens presten bebet paa prædikstolen. Saadan opførsel i Guds hus røber overhadighed og andagtsløshed, ja ligeså foragt for det hellige.

De beror for en ikke ringe del paa tilhørerne selv, om de skal få høre en god prædiken eller ikke. Presten har selvfølgelig have forberedt og klædet sin prædiken vel, og udbedt sig Len af Herren, før han kommer i kirken. Han er forpligtet til at gi sine tilhørere den bedste aandelige føde han formaar. Han skal lægge stor vinding paa (med de gaver og etner, Gud har givet ham) at bli en kyndig prædikant daude hvad indvold og foredrag angaar.

Den gode, klare og bibelske prædiken er hans største og mest frembringende embedsberetning. I sin prædiken formælmeligt er det, at han skal ta sine tilhørere med sig paa vandringen mod det evige liv. Han skal derfor vel vogte sig for, at han ikke falder hen til at bli en blot og bar gudelig snakker, saa at hans prædiken med lidt variation kommer til at bære sig om nogle få kjendte hovedsætninger som bag efter som bag. Derved vil han gjøre sig selv ubrukelig som prædikant, og gi sine tilhørere affrag og lede for Guds ord.

Og det tar nok hænde, at der er præster, som, naar de grundlig vilde se efter med sig selv, de vil vilde finde adskillig grund til det muligens daarlige kirkebesøg. Presten skal dog vel vogte sig for, at han ikke jager efter pirrende og opsigtsvækkende ting, som lidter ærene og søker forfængeligheden, for at drage folk til kirken. En saadan tilhørersklare burde være presten en grun. Han vogte sig for underholdende taler i domstolsprog med fraser og opskulte talemaader for at behage.

Men et skal presten gjøre; han skal „prædike ordet i tide og uride“ — bli ved de gamle bibelske sandheder. Men bløse gamle bibelske sandheder skal han se til at bære frem for den kristnes uendelige liv i nye, rene og appetitlige far og former, saa at de både den ensfoldige og intelligente tilhører føler sig drage til kirken for at høre ham. Prædikanten bør være anlagt sølehed, at tilhøreren uvilkaarlig anspores til at tale og at tale — at indfinde sig i Guds hus.

Dette er prestens pligt, saalangt Gud gir ham gaver og evner des til.

Derfor, o prest! betænk, at ogsaa du skal komme til Guds hus med det rette sindelag.

Men, du tilhører! Skal vel vogte dig, at du ikke i prestens maadelige begavelse, om saa skulde være tilfældet, naar han ellers er tro i at drage sig „pund“ søger „anledning for tøjbet“ til at drage ham, og saaledes i hans mindre begavelse laver dig en joberude, som undskyldning for at holde dig borte fra gudstjenesten. Derved anbenbarer du dit sindelag.

Gud skal bøde mellem ham og dig; thi Gud er en retfærdig Gud. Trofast, opofrelse og nidhædighed forlanger han af sine tjenere. Men ikke, at de skal være skydende talere, desuden har ikke har givet dem den gave.

Men selv om presten er vel forberedt paa sin prædiken og gjør sig tid til at forebringe den, saa kan tilhørerne dog støde meget fra eller til, om prædikanten skal bli god eller ikke. Tilhørerne har det paa den ene side til en vis grad i sig selv at gi presten mod, at holde ham i fatning;

ja, at anspore og begejstre ham saaledes, at hans prædiken lyder med liv, kraft og varme. Har du tænkt over dette, min ven? Det er desværre tilføjningere som vel aldrig tænker over dette; men der er, Gud ske tak, ogsaa saadanne, som haade tænker over det, forstaa det og retter sig derefter.

Jeg skal nu lidt nærmere forklare, hvorledes dette gaar til.

For det første merke man sig, at presten under prædikenen ser, og kan ikke undgå at se alt, hvad der foregaar i kirken. Sæt nu, at presten kunde ligesaa begyndelsen af sin prædiken og helt til enden maade være vidne til, at endel saade ungdom — det hænder desværre ogsaa med ældre folk — røder og snifter, ler, hoster og dreier sig rundt i stolen. Han ser tydeligt, at de ikke er komne til kirken for at høre Guds ord og saa belæning i sin salighedsønske, men for at fordrive tiden paa en letslindig maade. Hvor nedslaaende og forstyrrende tror du ikke, dette virker paa presten. Er det saa tilmed hans egne konfirmander, som han enten har konfirmeret, eller som gaar og læser til konfirmation, saa kan du dog let tænke dig, hvor ilde presten maade befale sig, og hvor forstyrrende det giiber ind i hans tankegang i den korte stund, han skulde saa være mest uforstyrret.

En saadan opførsel, der ikke engang kan holde sig indenfor sammelighedens grænser i Guds hus, vidner om et letsludigt og overfladisk, ja ligeså ukristeligt hjerte. Saadanne burde helst holde sig borte fra kirken, indtil de har lært i det mindste almindelig menneskelig folkeskik og opførsel.

Det skal dog ellers siges til vort lutheriske kirkefolks ro, at der i det hele og store taget er stilt og roligt og god opførsel i vore kirker under gudstjenesten sammenlignet med sekternes kirker. Men nu og da finder der dog ogsaa undtagelser sted i vore kirker; men det bør ikke være saa.

At tygge tobak og spytte paa kirkegulvet under gudstjenesten og især under prædikenen er i højeste grad taktløs og ufømmeligt. Man burde kunne undvære tobak en times tid eller halvanden, mens man sidder i kirken. Det hører heller ikke til god tone at se paa uret ret som det er under prædikenen. Det er omtrent det samme som at sige til presten: Nu er jeg træt af at høre paa dig; nu bør du slutte. Det skal dog ikke forlæses, at der undertiden gives præster, som kunde trænge til Luthers paamindelse at „holde op“; men det bør se privat. Saa hænder det ogsaa, at forældre lar siat mindre børn løbe rundt paa kirkegulvet, eller de sidder og ler og leger med dem under prædikenen. Enhver forstaaer let, at saadant drager folks opmærksomhed bort fra prædikenen og forstyrrer presten i hans tale. Forældre bør ta sine børn med sig til kirke fra de er ganske små og værne dem til at sidde stille. Der er ogsaa mange forældre, især mødre, som har en særlig lede og maade at faa børnene til at være stille paa. Og det er de forældre, som vænner sine børn til at lyde sig i hjemmet, derfor lyder de dem ogsaa i kirken. Det har jeg set mange demiser paa. Det er helst de børn, som ikke faar lov at komme i kirken, før de er 3, 4 eller 5 år gamle, som forældrene ingen magt har over i kirken, nærmest naturligt, fordi de ingen magt har over dem i hjemmet, og fordi de aldrig er vænne til at sidde stille et øieblik.

Alle disse nævnte ting griber afbrønde og forstyrrende ind i prestens tankegang, ja undertiden ødelægger de prædikenen for ham, saa han hører i sammenheng eller med den rette visning naar sagt, hvad han vilde sige.

(Sluttes i næste nummer.)

DRS. ROBERTS, DOERKER AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Speciality
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

326 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA, WASH.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Harmerhuset skal det nye Washington for Emigranter
for Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmission
er, træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne til med
Raad og Deed.

Helt fra Emigranter fra Boston, Hjælp med Balt
Line Street naar lige til Børn.

Scandinaviske Boghandel.

Et stort udvalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post opbeholdes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
1208 Pacific Ave.

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et kristeligt ugeblad, en religions weekly, udgivet af presbyterianerne for Pacific distrikt af den nordre lyaende ved St. P. Koster som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europa for et år.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Medt godbedsfuldt dette, at man ikke længer forterer Pacific Lutheran University Association og Pacific Herold under et. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste stattekostering eller eller opgive en gunstmelagtig beskrivelse over lottens beliggenhed.

Rebe penge i almindelige breve er altid ogsaa udførelsen eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme bort, og ingen ved hvor. Send helst "check" eller "money-order."

Abonnenter, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forskud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsendt en bog, som hedder: Fodture i Egypten og Palæstina. Bogen indeholder over 200 sider godt indhold, er forsynet med bra billeder og er godt indbundet. Den, som i sin tid gløede disse fodture, heder R. Tjernagel. Dette tilbud gjælder ogsaa enhver, som i forskud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligvis, saalangt, som optaget rækker, det er nemlig kun begrænset antal eksemplarer, vi ræder over.

Ungdomsforeningen i Ellerton, Oregon, har netop anskaffet for menighedens Helse et nyt imitation pibeorgel til \$200.

Medt Dette!

Den 30te april holdes gudstjeneste i huset hos Ole Strombo, Wessjer, Wa., kl. 10:30 ved pastor Helgeson.

Den kristnes forhold til saloonen.

(Udvalgt ved samfundet i Stanwood.)

Slutning.

Naar vi først tænker paa Gudsvor lige overfor denne synd, vil det synes, som om det blir ensformigt, og igennem alle de 7 bønder siger omtrent det samme. Men tar vi for os Gud's lille satellitter og begynder at studere sagen, vil vi finde noget andet. Med hver den vil der sættes for os en ny tankesfære. De behøver hver sagen fra sin side. Alle staar som 7 forskellige vidner i sagen.

Tag f. eks. den tredje bøn: Ste din vilje som i himmelen saa og paa jorden.

Guds vilje er vor helliggjørelse. Det er ikke Guds vilje, at synderen skal dø, men at han skal omvende sig og leve. Nu er der mange ting, som paa jorden hindrer Guds gode vilje. Djævelen, verden og vort eget hjerte, de vil noget ganske andet. Og her kunde vi nævne en utallighed af ting, der hindrer Guds gode vilje i os.

Tag til eks. egenretfærdighed og selvtillidskab. Tag gjerrighed, hvor det arme menneske er fanget i Salomons naana. Naar en sin naade ved han at trække omløbet over sin skjæbetsbånd, og vi mærker den ikke. Han er dog et fromt menneske. Gud kalder viftnet den gjerrige en afgudsdyrker, men for verden og i nabolaget og i sit eget hjerte gjælder en saadan for en meget god mand. Tag foragt for og forsamlelse af Guds ord, hvorved ung og gammel haaner den Helligaand og foragter Guds raad til falli hed. Tag den knusende ro og selogode sikkerhed, med hvilken mange forældre lar barnene værne paa den og undbladet eller ligesom negter at læse sine børn de frelsende sandheder.

Alt dette hindrer Guds gode vilje. De er alle sammen onde raad og uunddelige ibravter, som hindrer os fra at hellige Guds navn og lobe hans rige komme til os. Og det er forunderligt, hvor snilde og snar menneskene er til at skjule disse grove synder, og hvilke oververlige undskyldninger de kan bringe i marken.

Men med hensyn til saloonen og den last, hvis udprægede repræsentant den er, forholder det sig anderledes. Den er en af de synder, som endog verden tilføls dømmedes ved. Ja var det ikke for nogle dollars forjenselse ved den, saa de den gjerne fjernet. Saloonen

og dens trafik kan vi ikke godt skjule. Vi ser dens røde, plønde anstigt have sig paa alle steder. Der ligger den og skyder som et stam i vandstørpen. Vonde Ananias og Demas vilde have affsty for den. Men der da bli noget tværgemaal om, hvorledes vi som kristne skal stille os?

Ja saa aaben og i sine springende er denne synd, at mange folk, som et aldeles blide for alle de ovennævnte laster, de hader dog og har indertid affsty for den. Som vi ved er et politisk parti organiseret med det bestemte maal at bekæmpe denne synd. Naar vi ved Guds naade faar vor forstands sine oplysninger, da mærker vi, hvor væmmelig igunden af synd er. Men denne synd er saa væmmelig, at endog mange af verdens børn ser det.

Og i den 4de bøn: Giv os i dag vort daglige brød, kan vi skrive til at sige: „Hvad har vi mer vider behov?“ Vi vittier erfaring har vi vist alle enten i familien, i nabolaget eller i vore menigheder set den skjærende modstand, som her kommer frem.

Den kristne tror, at det brød han fødes med, gaves ham af Gud, og han er Gud taknemlig for saa stor en velgjerning. Han glæder sig i Guds gaver. Om mad, drikke, klæder, sko, hus, hjem, ejendomme, børn — om alt siger han: „Al god gave er heroverfra og kommer ned fra Ighenes fader, hos hvem der ikke er forandring eller skygge af omstiftelse.“ Han glæder sig i alle disse goder, idet han betænker, at de er gaver fra Gud.

Hvor den, som sædes i saloonen det? Lad os følge ham hjem. Naaste er han helodig hilet. Han har en god eiendom og et stort hus. Et vidner om velstand. Men følg ham bare ind. Der ser du den stoffars hustru. Du mærker hendes frygtfomme, skjulte blikke. Den fortrolighed og stolthed, med hvilken hun engang saa op til ham, teg vinger og løi sin vei. Og hærnene eller ungdommen? Hvilket loes de har at være, ved ingen, uden han har prøvet det selv. Hvor du gaar omkring paa hans eller vater gaard, der sæler du sandheden af det gamle ord: „En hutte, hvor man smiler, er bedre end et slot, hvor man græder.“

Eller følg en anden hjem. Du finder, hvad tilfødet oftest er, et uselt, forfaldent hus. Der ser du hærnene, de stikker, med de sillede klær. De maa gaa i talke, naar de trænger ind. De maa klare sig med mangt og meget,

som ander børn bruger. De ferstaa det ikke. De ved bare, at saa er det. Men alt dette maa de gaa igjennem, forat deres far kan sja og braute og skute og spandere paa hele flokken i saloonen. Her mindes vi et vers af en gammel sang, som vist alle kjender: „O father, dear father, come home with me now, The clock in the steeple strikes one; You said you were coming right home from the shop, As soon as your day's work was done.“

Og hende, hvis led det er at være en drankers hustru, hvem har ord til at skjule hendes sorg? — I engle, I som tale med engles tungemaal, kan I tolke en saadans skaffelse og bitte nød? I store komponister, som sædes i tonernes verden, kan I fremstille en tone saa væmmelig som hendes lid?

Og englens svarer: „Med menneskelige ord kan det ikke skjules. Hun er som en blomst, der kauser i sit hjerte; et lid, der ikke faar udfolde sig; som løber, der aldrig kjender til julk.“ Og de store komponister siger: „En væmmelig en tone er endnu ikke bleven digtet.“

Men en ting er sikkert: Saloonen med sine omgivelser og følger er skold i al denne elendighed. Den kristnes forhold til den bitte derfor dette: han haaber den som et indblik og sig for den som pesten.

Betalt paa Herold.

G. H. Hauge \$1.50; G. O. Hjalund, T. O. Mann, F. F. Petersen, med Tina Eira, pastor J. Halvorsen, Olein Stokken, hver 1.00; J. O. Proffien, T. O. Olsen, med A. Høglum, T. L. Enger, Henry B. Sørnes, hver 50 cts.; miss Eriette Jensen 25 cts.

Om Herolds venner, som staar til rest, vilde tænke lidt paa dette, saa var det nu svarande godt, for Herold er temmelig haard paa klær og sko — han. Tæsen er etter udfaldt, og skal han sædes paa folkets blandt sine venner, skjøndte og fremmede, maa han jo være ordentlig klædt — han ogsaa. Nu: Sko burde han og ha — stoffars hustru. Mere behøver vi ikke at sige herom, da jo alle Herolds venner er respectable mænd og kvinder. Ellers gaar det bra. Herold glæder sig meget over de nye venner, som nu stadig finder og haaber at finde flere.

Fra Moderkirken.

1. Professorejagten. Det teologiske fakultet har, forinden det afgiver den af fakultetsdepartementet afslæbte betænkning om den ledige professorpost, ønsket at raadspørge udenlandske sagkundige om ansøgnernes videnskabelige kvalifikationer. Følgende herrer har erklæret sig villige til at bistå fakultetet med sit raad: Berggren, (Upsala), Glund, (Oslo), Skarup (Oslo), Phannenskjold (Oslo), Rosenquist (Helsingfors) og Schalling (Aalborg). Ansøgningerne med bilag vil nu blive sendt rundt til disse sagkundige.

2. Trondhjems bispefoto. Høst kirkeblads redaktion skriver over denne sag bl. a.: „Statsraad Berggrens udnævnelse til biskop i Trondhjem vil vække sorg og harme i utde kredse. — Det er særlig to punkter man vil høre sig ved. For det første maa man i denne udnævnelse se et overgreb af det politiske kammeraderi. Det havde aldrig været tale om B. som biskop, hvis han ikke havde haft den politiske karriere bag sig som han har. Den er det, som lænnes med en bispefoto.“

„Man er her inde paa en farlig strømpaan. Kirkehistorien har ikke mestere blade at opvise end de, som fortæller om, hvortil magthaverne til de forskellige tider brugte de tilfældige embeder som lønninger til sine venner.“

„Der er gjort et skridt paa denne bane. Det skal der protesteres mod, hvor ubehageligt det end kan være. Der skal protesteres, naar de flyvende stykker i en retning, som altid har været og altid vil være skaden den dybeste fornedrelse.“

„For det andet vil man spørge: har hr. B. virkelig kvalifikationer for denne stilling? Og man vil joare: han har adskillige; men det er ligesom sandsom det er hensynsfuldt udtrykt, naar 'Morgenbl.' skriver: 'Man finder ikke i hans personlighed den høfthed og uderørthed, som man gjerne ønsker at se hos kirkeens øverste tilidsmand.' Denne mangel er efter vor mening uerstatelig.“

Vore biskoper har liben eller ingen magt. Kirkedepartement og regering styre det hele. Derfor kan vore biskoper hjælpe sig særdeles godt uden nogen stor 'administrativ begavelse'. Biskop Gend havde som liben administrativ begavelse, som noget menneske kunde

have. Og dog har han vort landts dygtigste biskop.

„En næst biskop er hændt til at dele paa sine prester og menigheder ved sin forkyndelse og ved sin personlighed. Særlig ved sin personlighed. I den ligger i grunden hele hans magt. Ved den maa han først og fremst kunne lyse i sin siel og vinde presters og menigheters ubetingede tillid og respekt. Men da kræves der en anerkendt kristelig personlighed. Man maa kunne hævde sig tryk paa, at der blandt alvorlige sandhedsøgende mennesker ikke engang kan blive tale om at sætte lid til moralisk nedfættende rygter. De kunde overhovedet ikke kunne komme frem. Manges sine døgtter paa ham. Og det med rette.“

„Behandlingen af denne sag viser allerede klart, at kirken i det mindste ingen grund har til at glæde sig over den nye kirkestatsraad.“

(Bib D. E.)

Companions.

Hold it as a maxim, that you had better be alone than in mean company. Let your companions be such as yourself or superior, for the worth of a man will always be ruled by that of his company. (Our Friend.)

Gudstjenester.

O. Stattebøls fald, Seshon, 23 apr. kl. 10:30.

Oloffe, 28 apr. kl. 3.

Puggaflup, 30 apr. kl. 10:30.

Til salg.

100 acre, en del indbygd med huse, en del skov, riken prairie med vindende vand, 14 mil fra Coalinga. For nærmere underretning henvende man sig til O. & G. Stromboli, Portland, Wash.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

H. R. Anderson John Holloquo

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 161

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and

Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Børns Klæder, Undertøj, Galte og Ska 10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Cashier.

Stephen M. C. Appleby, Asst. Cashier.

BERLIN BLOC. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL.

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

DR. J. L. RYNNING.

FRENCH BLOCK, CORNER OF 13TH AND PACIFIC AVE. OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M. SUNDAYS AND EVENINGS BY APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 2607. TEL. RES. SUBURBAN 41. TACOMA, WASH

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted. 1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calomining, call on E. Benson, Parkland, Wash.

NORSKE HOFMANDSDRAABER
Nåftadraaber, Slagvand, Riga
Balsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Beef,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torskelevertran kan er-
holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole H. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Lovering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

1115 Tac. Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

**BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES**

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. TROMMELD

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udsærdiger Skjæder Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

Til Vejledning

for dem, som vil give sine Byslotter til
Parkland lutherske Børnehjem, mærkes
at "Deben" her stilles til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.
Mrs. T. Barjen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1635 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Blank 798

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjør ikke forbehold paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og saaledes bagefter gøre dem til et nyttigt
virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa beslutningerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. Skolen
har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11
aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Vestkys-
tysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude stiller til en
skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursuser: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for ny-
kommere, og et kursus i maalmaling og husboldningsskole.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maane-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Opstartskursen begynder den 3dje
Oktober 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Song,
Parkland, Wash.

The Greatest Bicycle Store in The State. • •

Why? Because we carry the
largest stock and the most com-
plete assortment of Bicycles and
Bicycle Supplies this side of
Portland.

We sell the Rambler, Colum-
bia, Reading Standard Ivar
Johnson and other standard
makes. Prices from \$25 to \$50

On Supplies and repair work our prices are right and every-
thing guaranteed.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need

Of Painting, Paperhang-
ing or Calomining, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

Bekjendtgjærelser for Spokane, Wash.

Substjeneste ved past. D. W.
Golden i Skolehuset bagved den tytte
kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og
hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsstole kl. 10 formid.

Torsdagsstole kl. 10 formid.

Prindeforeningsmøder hver
to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Bigesforeningsmøder den
sidste tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudte til disse gudstjene-
ster.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific District Presses

Classen J. Cor 175 Redford St.

Wenp, T. Ulfida, Cal., Cor. W & Front St

Bjæst, N. D. Cor. 10th & Duane St.
Bellingham, Wash.

Christensen R. W. 125 State Street
Ballard Wn

Carlson, G. R. W.

603-30th St. W. Oakland, Cal.

Dale, J. O., Elvans, Wash.

Jess L. E. 2000 Lombard Ave, Everett, Wn

Granberg O. 1622 Howard St.
San Francisco, Cal.

Jagers, O. 425 1/2 10th Street,
Phone: Scott 2123. Portland, Ore.

Parish, E. Parkland, Wash.

Peterson, O. G., Genesee, Idaho.

Golden, O. W., G. 622 Webster Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.

Carlson, W. A. 2106 Melrose St.,
Oakland, Cal.

Rickson, E. J. O. Hayward, Cal., Cor 3

Orbel, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Schroeder, R. Elvans, Oregon.

Stub, J. K., 1626 Minor Ave. Seattle, Wn

Sperati, G. W. 1603 So. 2 Str. Tacoma,
Wash

Stattberg O. Parkland, Wash.

Sorenson, J. W. Cor 303
Newman, Cal.

Stensrud, G. W. 3446 18th St.
San Francisco Cal

Tjernagel, O. W. Stanwood Wash

Fra Parkland og andre kanter

Barnehjemmet indbyr herved alle venner — fjernt og nær — til en 4de julfest her paa Parkland, i kirkeparken. Festkomiteen, programkomiteen og "The Willing Workers" vil gjøre deres bedste med hensyn til forberedelserne. Der er udsigt til nedsat carfare fra Tacoma. De nødvendige forfriskninger vil være at faa paa festpladsen.

Er der nogen her paa kysten, som i sommermaanederne behøver en lærerinde i religionsskole — norsk eller engelsk — saa kan "Herold" anbefale en saadan.

Den 5te juni, Danmarks grundlovsdag, erindredes laar ved P. L. A. med et kort program. Efter en piano solo af miss M. Peterson, gav prof. Hong en udredning af de begivenheder, der ledet til, at Danmark fik sin grundlov, og derpaa gav han en kort oversigt over enkelte af grundlovens vigtigste punkter. Prof. J. Xavier gjorde saa endel bemærkninger om nogle af Danmarks berømteste mænd. Miss Lillegaard sluttede saa programmet med en piano solo.

Lørdag aften den 10de juni vil musikeleverne ved P. L. A. gi sin sidste koncert. Adgangsprisen blir blot 10c. Pengene ska' bruges til at anskaffe en "piano-truck", saa pianoerne ikke skal lide saa meget, og gutterne ikke slite saa tungt, hvergang en flytning foregaar.

Forrige lørdag aften gav Lyceum sit sidste program for dette aar. Programmet var vel udført og forsamlingen var ganske entusiastisk skjönt liden. P. L. A. bibliotek høster fordelene af indtægterne.

For fredens mand er en fremtid. De ugudeliges fremtid skal afskrjæres.

"The Willing Workers" møder neste søndag i skolehuset i Brookdale. Emilie Storaasli er vertinde.

Fra lørdags eftermiddag kl. 6 af vil jeg indtil videre være fri for alt fremtidigt arbejde som typograf i Pacific Herolds tjeneste, idet jeg takker for mig.

Ingwald Hanson.

Vor typograf — mr. Hanson — vil saaledes nu for en tid ta sig fri, for at besøge slekt, venner, udstillingen i Portland osv. Idet Herold takker typograf Hanson for mangeaarig tro tjeneste, ønsker den ham en god forfølelse, hvad enten han rusler alene, eller han kunde finde en, som var villig til at gaa med ham.

P. Hong, bror af akademiets bestyrer, besøger for tiden sine folk i Parkland, og drager om nogle dage atter øst udover de høie fjelde.

J. M. Bell, i sin tid elev ved akademiet her, saa en dag i denne uge indom til Parkland.

Mrs. Mathilde Setnan, datter af pastor J. E. Bergh, i'er fra østen til farens sygeseng i Seattle. Dette opmærksomhedssyge, han føler sig saa styrket, at der vaagner op et nyt haab i ham om muligens endnu at kunne faa samles med sine i det kjære gamle hjem. Mrs. Setnan med moren og pastor Stub var ogsaa en snar visit til Parkland — en dag i forrige uge — for at hilse paa gamle bekjendte, særlig J. og K. Stensruds og gamle mor. De fortalte da bl. a. at J. Bergh med hustru og datter skal mandag den 5te donnes tiltræde reisen østover. Pastor Stub af Seattle reiser samtidig. Mrs. Stub er allerede i Minneapolis og pastoren blir da rimeligvis med engang over synodemødet. Gud styrke sin syge tjener til denne og til alle de reiser, han endnu har for sig, og han gi dem alle en lykkelig reise.

Paa menighedsmøde i Ballard, mandags aften den 8de mai, blev det besluttet at modta indbydelsen til 4de julfesten i Parkland. Altsaa, "All aboard for Parkland!"

A. H. Hanson, der med familien overvintrede her paa Parkland, men for en tid siden flyttede til det nye hjem i selveste Tacoma, drager en dag i denne uge afsted til sin Dakotafarm ved Mayville, mens familien blir her i Tacoma. Herold skal fremdeles faa lov at besøge baade hans Tacoma og Dakota hjem. Vi ønsker mr. Hanson velkommen til kysten igjen om ikke før, saa til jul!

Gamle L. L. Fossum af Winnesheik Co., Iowa, nær Decorah, ser sig ogsaa om paa vestkysten. Gamlingen var indom til Parkland og skal videre til Astoria, Silverton, Portland, Oregon osv. Herold skulde ønske at faa besøge gamle Fossums hjem. Tak for besøget paa vor kyst!

Med skibet Victoria reiste en dag denne uge fra Seattle følgende Alaskafarere fra Poulso: J. S. Tornensis, M. S. Tornensis, Isak Nakkela, O. Stenfeld, Peter Rist, A. Erickson, Peter L. Antl. Mrs. J. Tornensis, Mrs. Nakkela og Mrs. Rist ledsagede sine mænd til Seattle. Herold ønske dem en lykkelig reise, veludførte erinde og velkommen hjem igjen. "Gud lede dem da frem og vel tilbage!"

Zions menighed i Ballard agter søndag eftermiddag den 18de juni, at afholde en missionsfest. Den skal holdes i en skovlund nær Baker street og 8th Avenue. Den af menigheden valgte festkomite er John A. Pedersen, J. A. Jacobsen og Hans Tvedt.

Mandag den 5te juni begyndte miss Hannah Jacobsen fra Parkland en 6 ugers religionsskole i Vor frelsers mgh., Arlington, Wash.

Ungdomsforeningen for synodekirken ved Norman og Silvana mødte hos Ole K. Huseby søndag eftermiddag den 4de juni.

Diafonisjens taarer.

I et hospital laa en fornem mand meget syg af sygdom og saar.

Overgang diafonisjen forbandt disse ubehagelige han eder og forbandelser.

Søsteren (sa hun hønligt paa ham, men sa intet.

Saaledes gik det flere dage. Da hun atter engang havde tat forblindingen af og holdt paa at reise saaret, gjentog ogsaa forbandelser sig.

Diafonisjen (sa ikke op fra sit arbejde, thi hendes sine stob fulde af taarer.

En salbt i saaret.

Den sagde (sa og sølte det. "Jeg har gjort Dem uret," sa han mildt, "tilgi mig! der skal ikke mere komme en ed ober mine læber."

Siden var han stille, som hans plejer havde været det.

Der gaves en prædiken uden ord til at vinde dem, der ikke tror ordet; men ogsaa et ord talt i rette tid er koeffektivt som guldbælg i jelskasser.

"Gyden."

Betaalt paa Herold.

Chr. Pöner, A. P. Kopang, G. E. Hansen, O. Holmer, Gustav Anderson, Carl Knudsen, P. Jacobsen, Ole Dale, Paul Enger, ved G. E. Wibad, Ole Hansen, John Enger, miss Maria Solens, N. P. Sæver, hør 50c; Ernst Jensen 1.00; post G. H. Sand, W. S. Hildbrand, Agnes Pedersen, ved G. E. Wibad, hør 51c; miss Lena Holbek 51.00; G. H. Jacobsen 51c; P. P. Schultz, Ingvald S. Anglen, G. Rensdruffe, miss Karl Sandheim, hør 70c; Carl O. Stem 60c; G. E. Kaste 55c.

Alle Herolds venner man nu godhedsfuld tænke paa det resterende for bladet; der er nemlig en hel del, som haar noget tilbage, og ifølge den gamle regel: mange hæfte (man gjør en flue aa, vilde det samme del med, om aen kunde nokke, saa den endog stød tilte gran over sine bredder; thi den tørre tid nærmer sig nu, og den er nokken frem. Et sende fraubere til vore venner, troede vi ikke skulde være ubødvendigt, naar Herold kunde prate lidt fint med dem. Ja, saa la gaa med det da saalange.

Til salgs.

100 acre, en del indsood med hør, en del flod, resten prairie med vindende vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For nærmere underretning henveude man sig til D. & S. Strassli, Portland, Wa.